

Stefaan Van Nieuwkerke (links) werd gereanimeerd door onder anderen Annelien Timperman (rechts).

«1.500 euro weegt toch niet op tegen een mensenleven?»

De aanwezigheid van een defibrillator heeft nog maar eens het leven gered van een sporter.

Zaterdag kreeg krachtballer Stefaan Van Nieuwkerke (50) een hartaanval op het veld. Toeschouwers konden hem reanimeren. De man pleit voor een verplichting op alle sportvelden. «1.500 euro voor een toestel, dat weegt toch niet op tegen een mensenleven?»

Een boom van een vent is Stefaan Van Nieuwkerke uit Brugge, maar zaterdag viel hij plots neer. «Ik herinner me er eigenlijk niks van», zegt de 50-jarige krachtballer vanop z'n ziekbed. «Het gebeurde bij het begin van de tweede helft. Ik weet alleen dat ik plots weer bij bewustzijn kwam en dat er een hoop volk rond mij stond.»

Onder hen: Annelien Timperman (30) uit Bissegem, ook lid van krachtbalclub Sint-Michiels en beroepshalve ambulancier bij de marine, Bart Durieu (26) uit Menen, speler bij tegenstander Grenskracht Menen, en zijn vriendin Michaëlla Vandenbulcke (22) uit Deerlijk, waren ook te hulp gesnel. Beiden zijn lid van

het Rode Kruis. «We gebruikten het AED-toestel (defibrillator, red.) dat beschikbaar was in de sporthal», vertelt Annelien. «Na een cyclus van drie keer dertig maal pompen en twee keer beademen, analyseerde het toestel de hartactiviteit van Stefaan. Daaruit bleek dat het toedienen van een elektrische schok noodzakelijk was. Een schok bleek voldoende om de hartspier weer in haar normale ritme te krijgen.» Na een tiental minuten werd de reanimatie overgenomen door een mugteam.

Niet roken, niet drinken

Bart en Michaëlla oefenen het scenario ook regelmatig bij het Rode Kruis, «maar dit was andere koek», zegt Bart. «Dat

Stefaan er al bij al goed uitkomt, is een optekster.» De krachtballer, die al veertig jaar de sport beoefent en al zeven keer 'Speler van het Jaar' werd, recupereert thuis van zijn avontuur. «In het ziekenhuis stelden de artsen een vernauwing van een hoofdslagader vast. Er werden onmiddellijk twee stents geplaatst. Ik moet bloedverdunners nemen en revalideren. Normaal zal ik op termijn weer mogen sporten. Daar ben ik blij om. Alcohol is nu wel uit den boze. Ook roken zal je me niet meer zien doen. Ik heb geen zin om twee keer een farce mee te maken. Ooit liet ik al verstaan het liefst te sterven op een krachtbalveld, maar bij nader inzien ben ik blij dat mijn moment nog niet was gekomen.»

Ook op school

Van Nieuwkerke beseft dat hij aan het ergste is ontsnapt. «Ik had geluk dat het daar gebeurde, met mensen om me heen die wisten hoe te reageren én met de beschikbaarheid van een AED-toestel.» Annelien beaamt: «Zonder het toestel hadden we zijn hart nooit zo snel weer op gang gekregen. Voor hetzelfde geld overkwam hem dit thuis, bij z'n ouders. Die mensen zouden allicht niet geweten hebben wat ze moesten doen.» Zowel slachtoffer als redders vinden dat een AED-toestel verplicht zou moeten

worden op plaatsen waar aan sport wordt gedaan. «Het prijskaartje, zo'n 1.500 euro per toestel, weegt niet op tegen de waarde van een mensenleven. Het is de investering dus altijd waard», zegt Stefaan Van Nieuwkerke. Ook begin deze maand nog werd een voetballer, die op het plein neerzeeg, gered met een defibrillator.

Ooit zei ik dat ik het liefst wou sterven op een krachtbalveld. Bij nader inzien ben ik blij dat het nog niet zover is

STEFaan VAN NIEUWKERKE

Eerder pleitte N-VA-senator Pol Van Den Driessche er al voor dat elke voetbalclub beschikt over minstens één AED-toestel. Michel D'Hooghe, voorzitter van de medische commissie van de wereldvoetbalbond FIFA, is voorstander, zo liet hij in 'De Zondag' optekenen. Ook onderwijsminister Hilde Crevits (CD&V) pleit voor een opleiding EHBO die opgenomen wordt in de eindtermen. (VHS/XCR/JM)